

Antiga Audiència, diumenge 6 de novembre de 2005

Contra la pared

Gegen die Wand, Fatih Akin, 2004

Si ofeguem el desig, el temps deixarà de destruir-nos

El Mur de l'amor

La diferència cultural i religiosa entre l'Orient i l'Occident, entre l'est i l'oest, genera un mur que com el que va mantenir dividit Berlín manté dividits els sentiments i les emocions, sempre amb aquell punt de passió i atracció que fa pràcticament impossible la deconstrucció de l'amor.

Ell, un bevedor sense futur que lluita contra el record d'una mort dolorosa. Ella, una noia suïcida de família musulmana ortodoxa i tradicionalista que lluita per allunyar-se del rol tradicional de la dona turca. Ja que el que vol la protagonista és anar-se'n al llit amb tot aquell que la desitja i viure la vida desenfrenadament per evitar el desig, també carnal, de tallar-se les venes.

Encara que a vegades l'amor es trasllada a móns molt diferents, la convivència seria possible si el desig d'un no afectés la

llibertat de l'altre. L'amor que neix en un univers de conflicte, en una casa que ha de transformar-se, entre dues persones que han de transformar-se, entre dues vides que intenten creuar-se mantenint la distància. El reflex d'una vida urbana que no acaba d'encaixar i d'aquestes dues vides que sobreviuen amb nostàlgies, amb el desig d'oblidar. Un reflex davant del mirall de la vida, una vida que desitja ser real.

Amor complicat, amor dolorós, amor de finestres on es pot veure aquell paisatge on tot és millor, on deixem de donar-nos cops *Contra la pared*.

Sense la més mínima intenció de dissimular el to dramàtic de la història, i amb els talls de llum d'una cantant i un grup de música tradicional amb Istanbul com a contrast, el director i guionista Fatih Akin ens

explica una història de salvació com a eix, amb les pèrdues i reptes que l'amor representa, amb un to de desesperança que envaeix els personatges envoltats de música i de drogues. Des de tots els fronts es genera la lluita de l'amor, el motor universal que pot aconseguir la redempció desitjada.

Escenaris, espais, portes... Les portes del pis de Cahit. La porta des d'on la família turca se n'adona de tot el que passa. La porta de l'autobús que es tanca. La finestra de l'hotel on es construeix l'amor. La porta de cada bar com l'avantsala de l'infern personal dels protagonistes. La porta de la presó on surten els assassins després de complir la seva condemna. La porta de les habitacions de l'hospital. La porta del cotxe que s'obre per salvar la vida a un cos ferit. Amb múltiples

portes i finestres com a testimonis d'aquestes transicions i els diferents móns, la pel·lícula és una suma d'accessos, entrades, sortides, de marcs, d'opcions de racons possibles en la construcció de l'amor. Un amor que necessita tancar la porta per ser estimat i obrir-la per fugir corrents, si és necessari.

Només podem trobar una lectura de la història, un drama d'altres proporcions amb un amor de fons ple d'un gust amarg.

Anirem del purgatori a l'infern amb el dimoni com a director d'orquestra, contemplant l'autodestrucció humana de la manera més irresponsable.

La construcció de l'amor no ens genera un treball costós, ja que va creixent sense que ens n'adonem i per això el seu record és molt difús. El que sí recordem amb frustració és la seva deconstrucció, que ens causa esforç, i a vegades, dolor, sempre dins d'una evolució i creixement personal.

Hem de recordar però, algunes coses que ja ens va ensenyar Gaspar Noé a *Irreversible*:

Perquè el temps ho destrueix tot, perquè alguns actes són irreparables, perquè l'home és un animal, perquè el desig de venjança és un impuls natural, perquè la pèrdua de l'amor ho

destrueix tot, perquè l'amor és l'origen de la vida, perquè les premonicions no modifiquen el curs dels esdeveniments, perquè el temps ho revela tot, el millor i el pitjor.

Fitxa tècnica

Equip tècnic

Direcció i guió: Fatih Akin

Producció: Ralph Schwinge,

Stefan Schubert, Wüste i

Filmproduktion

Fotografia: Rainer Klausmann

Música: Klaus Maeck

Muntatge: Andrew Bird

Nacionalitat: Alemanya

Any: 2004

Durada: 120 min.

Equip Artístic

Cahit - Birol Ünel

Sibel - Sibel Kekilli

Maren - Catrin Striebeck

Seref - Güven Kiraç

Selma - Meltem Cumbul

Yilmaz Güner - Cem Akin

Birsen Güner - Aysel Iscan

Yunus Güner - Demir Gökçöl

Ammer - Ralph Misske

Nico Stefan - Gebelhoff

Dr Schiller - Hermann Lause

Hüseyin - Mehmet Kurtulus

Lukas Adam - Bousdoukos

Filmografia

2004

Contra la pared

2002

Solino

2000

Wir haben vergessen zurückzuehren (Documental)

2000

In Juli

1997

Kurz und schmerzlos

1996

Weed (Curtmetratge)

1995

Sensin'... Du bist es! (Curtmetratge)